

atter i visse Maader er den samme Side, den nemlig, der sædvanligt deler Ansættelser med den ærede Tale, jeg tyder hen til, — er blevet yttret, at det var for Meget, at vi havde ladet Præsten faae Sæde og Stemme i Sogneforstanderskabet, eller rettere, at vi havde ladet ham beholde det, endog blot i visse Sager. Men selv dette fraregnet, skal jeg tillade mig at bemærke, at det vilde, efter mit Skjøn, være det uheldigste conservative Greb, man kunde gjøre, det vilde være en Stilling, hvori Præsten vilde føle sig dobbelt forkeert, naar han vidste, at han kun blev holdt der for i visse Maader at passe paa, at hans Colleger ikke skulde tage en altfor democratisk Retning, og som vistnok heller ikke vilde forsøge den Kjærlighed og Bevillie, der desuden ikke kan siges allevegne at være saa meget stor, hvormed Sogneforstanderskaberne stundom have seet paa ham allerede nu, fordi han ikke var valgt.

Ja, jeg maa saameget mindre misbruge Forsamlingens Taalmodighed, som jeg jo har Udset til, hvis jeg skulde have forglemmt noget særdeles Bigtigt, at kunne faae Ordet igjen.

Blechingberg: Da jeg begjærede Ordet, var det, fordi jeg følte Trang til at udtale, at jeg befinder mig paa et andet Standpunkt i nærværende Sag end flere af de ærede Talere, som have udtalt sig. Jeg kan nu støtte mig til Uttringer af den talentsfulde Ordfører, idet jeg fremstiller som mit Synspunkt, at jeg troer, at det er af højeste Bigtighed ved Udgivelsen af Love af den Natur som den, der her foreligger, aldrig at tabe af Sigte Formuens Berettigelse i Staten, aldrig at tabe af Sigte de forskjellige Stattes deres forskellige Stilling med Hensyn til de Forhold, hvorom her handles, at det ikke maatte ske, at der skulde udgaae communale Love, der medførte, at de Medlemmer i Communen, der, saa at sige, Intet eie eller kun eie Lidet, skulde faae Brev paa at gjøre Udskrivning af de Medlemmers Kommer, der eie Mere eller eie Meget, eller faae Brev paa uden behørig Modstand og uden den deraf flydende Egevaegt, at fordeles falles Byrder paa en saadan Maade, at det vilde være uretfærdigt og ubilligt trykkende for andre Medlemmer i Communen. Jeg kan der-

for ikke Andet end slutte mig til de Bestræbelser, saavel fra Regjeringen som ogsaa fra det ærede Udvalgs Side, der gaaer i den Retning, som jeg saaledes har antydet, og er det deraf en Folge, at jeg slutter mig til Udkastet, forsaavidt angaaer den i Lovudkastet omhandlede Censur. Men det er endvidere deraf en Folge, at jeg finder Dypfordring til at berøre nogle Punkter, i Henseende til hvilke jeg har Tvivl, og med Hensyn til hvilke jeg ønskede, at de maatte blive værdige en Overveelse fra det ærede Udvalgs Side. Forsaavidt der har været Tale om Sognepræstens Stilling i Sogneforstanderskabet, da er det ikke blot Tilfældet, at jeg samstemmer med Udvalget i det Forslag, det har gjort, men jeg har endogsaa Tvivl om det Heldige i, at Sognepræstens Stilling er saaledes indskrænket, som Udvalget har foreslaaet. Det forekommer mig, for at jeg først skal omtale Udvalgets Forslag, virkelig at være Noget, man hverken kan vente eller have mindste Sandsynlighed for at kunne opnaae, at den Indsigt i Detaillen af de Forhold, som tilsigtes fra Udvalgets Side, og hvis Bestyrelse nu hviler i Sognepræstens Haand, paa samme Maade skulde kunne findes andetsteds, og jeg troer, at det vilde føre til Forviklinger og Vanfæligheder i høj Grad, naar man ikke i denne Henseende fulgte Udvalgets Forslag. Men det er vistnok et stort Spørgsmaal, om den fornødne Forretningsdygtighed overhovedet, ogsaa naar man fridder udenfor disse særegne Forhold, vil findes overalt, naar man ikke sikker sig den Bistand, som man i saa Henseende hidtil har haft igjennem den omhandlede Embedsmand. En anden Betragtning, som jeg ikke kan tilbageholde, er, at jeg ogsaa under de nuværende Forhold har hørt yttret af meget kompetente Følk, at der har været Tilfælde, hvor Personer, navnlig Vinkelskrivere og deslige, have vidst at faae en Indflydelse paa de Forhandlinger, som forekomme i visse Sogneforstanderskaber, som de ikke burde have, og at der vil aabnes endnu mere Leilighed for Saadannes Indflydelse, naar man ikke blandt de Medlemmer, som kaldes til at være Medlemmer af disse Forsamlinger, kan finde den Forretningsdygtighed, hvortil man dog maa føle en høj Grad af Trang.